

ΓΛΩΣΣΑ Ε΄

«Τα ζώα που ζουν κοντά μας» (ΤΕ)

Οριστικό ή αόριστο άρθρο;

Συμπλήρωσε τις προτάσεις με το κατάλληλο άρθρο.

Κι εγώ είχα _____ τύχη να περάσουν πολλά ζωντανά από _____ παιδικά μου χέρια. Θυμάμαι _____ πρώτο μου καναρίνι, _____ μαυριδερό πουλάκι, που μπήκε στο σπίτι μας φευγάτο από κάπου αλλού και το πιάσαμε με _____ βρεμένη πετσέτα. Αλλά _____ πρώτο ονειρευτό για μένα πουλί ήταν _____ καρδερίνα, με _____ πολύχρωμα φτερά _____ της και _____ μαύρη προσωπίδα, που την έβλεπα στα δέντρα _____ κήπου μας και συχνότερα σε κλουβιά κρεμασμένα έξω από καφενεία και κουρεία! Πώς ήθελα να αποκτήσω κι εγώ _____ δική μου καρδερίνα! Και το κατόρθωσα. Με _____ ανταλλαγή μερικών γυάλινων βόλων, την πήρα από _____ συμμαθητή μου και την κρέμασα μέσα σ' _____ αδειανό κλουβί, που βρέθηκε στο σπίτι μας.

Σκυλιά δεν έλειψαν ποτέ από _____ σπίτι μας. Συνομήλική μου ήταν _____ Κίρκη, _____ ασπρόμαυρη σκυλίτσα με μακριά σγουρά μαλλιά και κρεμαστά αυτιά. Συντρόφισσα _____ παιχνιδιών μου, μεγαλώσαμε μαζί και γέρασε με τα δικά της όρια ηλικίας, για να πεθάνει όταν εγώ δεν ήμουν ακόμα δεκαπέντε χρονών.

Γεώργιος Δροσίνης, Σκόρπια φύλλα της ζωής μου, εκδ. Ι. Ν. Σιδέρης, Αθήνα, 1940 (διασκευή)

Για να μάθετε την περιπέτεια που έζησε ένα βράδυ ο Λευτέρης και ο πιστός του φίλος ο Άργος, διαβάστε το παρακάτω κείμενο. Αντικαταστήστε τις μαυρισμένες **μετοχές** με μια **αιτιολογική πρόταση**. (Να κάνετε την αλλαγή μόνο στις υπογραμμισμένες προτάσεις.)

Ένα βράδυ, καθώς γυρνούσα στο σπίτι μου, άκουσα γατάκια να νιαουρίζουν. Τα νιαουρίσματα ερχόντουσαν από το διπλανό ακατοίκητο σπίτι.

Μην αντέχοντας τα νιαουρίσματά τους, αποφάσισα να ψάξω να τα βρω.

Μπήκα στο παλιό σπίτι και μη βλέποντας τίποτα μέσα στο σκοτάδι, φοβήθηκα πολύ.

e- daskala μου

ΓΛΩΣΣΑ Ε'

«Τα ζώα που ζουν κοντά μας» (ΤΕ)

Περπατούσα σιγά σιγά. **Ξέροντας** ότι ήταν πολύ δύσκολο να τα βρω, σκέφτηκα να πάω να φέρω έναν φακό.

Έτρεξα γρήγορα στο σπίτι μου, πήρα έναν φακό και ξαναπήγα στο ακατοίκητο σπίτι.

Όταν μπήκα και πάλι μέσα, δεν ακουγόταν τίποτα. **Σκέφτηκα** να φύγω, **νομίζοντας** ότι τα γατάκια κάπου είχαν κρυφτεί και δε θα τα έβρισκα.

Αλλά να, εκεί σε μια γωνιά ήταν τέσσερα γατάκια, που με κοιτούσαν με μάτια φοβισμένα.

Πιστεύοντας ότι οι γονείς μου δε θα είχαν αντίρρηση να τα κρατήσουμε για λίγες μέρες, τα έβαλα σε ένα χαρτόκουτο και τα έφερα στο σπίτι μου.

Τελικά, όλοι συμφωνήσαμε να τα κρατήσουμε, και έτσι κι έγινε.

Σ' αυτό το **κρυπτόλεξο** υπάρχουν **10 ζώα** που ζουν στο **αγρόκτημα**. Προσπαθήστε να τα βρείτε:

α	γ	ε	λ	ά	δ	α	ζ	β	γ	γ
δ	ά	χ	φ	κ	γ	ς	σ	π	ρ	ο
μ	ι	ν	ς	ό	χ	ξ	β	ζ	θ	υ
σ	δ	κ	α	τ	σ	ί	κ	α	π	ρ
π	α	ο	ρ	α	χ	ζ	ψ	θ	ρ	ο
μ	ρ	υ	α	τ	ω	ψ	μ	β	ό	ύ
δ	ο	ν	ζ	ς	χ	ή	ν	α	β	ν
β	ς	έ	θ	ψ	ζ	ξ	ω	λ	α	ι
γ	α	λ	ο	π	ο	ύ	λ	α	τ	ρ
ο	ς	ι	γ	π	ά	π	ι	α	ο	δ

e- daskala mou